

Publicerad 2016-01-06 20:39 av Randig4

Mitt inre kvävs

Nytt år

Startar med att andan flyger ur mig

Vaknar av en

Blixt av saknad

Mina ögon är dimmiga

Min kropp ihopkrupen

Men jag var ju inte kär?

Som om kärleken gick åt fel håll

Aldrig ville låta mig njuta

Det var tomt och jag ville över

Där gräset är grönare

Det där magiska som vissa, kanske alla, upplever någon gång

Det kunde inte glömmas bort

Jag trodde att detta skulle göra det dock

Att säga farväl

Till det trygga, varma

Men

det svider så abnormt

Kolsvart hål i magen

Fantiserar om att han visar upp henne

Hans första kärlek

Framför mina ögon

Och då

Tårarna faller

Dränker andan

Och jag önskar

Att jag kunde veta

Vad jag faktiskt ville

Och andas in

Ett lugnt andetag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Randig4 med Poeter.se id #48836 innehar upphovsrätten